

§ 5. Na cele pomocy udzielanej rodzicom i opiekunom prawnym w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 2, przeznacza się środki Państwowego Funduszu Młodzieży.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

120

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1987 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 września 1985 r. w sprawie szczegółowych warunków wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 48, poz. 247) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) kosztorys inwestycyjny — rozumie się przez to zestawienie wysokości finansowych i rzeczowych wkładów dewizowych zadeklarowanych na uruchomienie wszystkich rodzajów wnioskowanej działalności gospodarczej, z podziałem na koszty związane z obiektem budowlanym oraz koszty maszyn, urządzeń technicznych, środków transportu, narzędzi, inwentarza administracyjno-gospodarczego i inne.”;

2) w § 3:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kosztorys inwestycyjny”;

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wypis z rejestru lub zaświadczenie właściwego organu państwa, na którego terytorium osoba ta została zarejestrowana, stwierdzające, że osoba ta została utworzona zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do wniosków, o których mowa w ust. 1—3, dołącza się ogólną charakterystykę zamierzonej działalności z określeniem: technologii produkcji i usług, maszyn i urządzeń, możliwości zaopatrzenia w surowce i materiały oraz zbytu.”;

3) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie odwołania pełnomocnika, jego śmierci, zrzeczenia się pełnomocnictwa bądź wezwania przez organ administracji do ustanowienia nowego pełnomocnika, zagraniczny podmiot gospodarczy powinien w możliwie krótkim czasie, jednak nie później niż w ciągu 3 miesięcy, wskazać kandydata na nowego pełnomocnika; jego osoba wymaga zaakceptowania przez organ administracji po przeprowadzeniu czynności, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 4 i 5.”;

4) w § 8:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) stwierdzenie, że zezwolenie na działalność wytwórczą uprawnia do świadczenia usług związanych z wyrobami własnymi i wyrobami podobnymi (analogicznymi) innych wytwórców oraz ubocznego wytwarzania wyrobów z odpadów powstałych przy produkcji określonej w zezwoleniu.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ administracji określa w zezwoleniu przedmiot działalności na podstawie Klasyfikacji gospodarki narodowej (KGN) ustalonej przez Główny Urząd Statystyczny.”;

5) w § 10:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W wypadkach określonych w ust. 1 i 2 oraz w razie zmiany pełnomocnika stosuje się odpowiednio przepis § 6 ust. 1 pkt 5.”;

b) w ust. 5 wyrazy „dokumentu wymienionego w § 3 ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „kosztorysu inwestycyjnego”;

6) w § 11 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podjęcie działalności nie zaliczonej według KGN do branży wymienionej w posiadanym zezwoleniu”;

7) w § 12:

a) w ust. 1 w pkt 2 dodaje się lit. d) i e) w brzmieniu:

„d) połączenie dwu lub więcej własnych przedsiębiorstw prowadzonych w Polsce,

e) przeniesienie siedziby przedsiębiorstwa oraz części lub całej działalności gospodarczej na obszar innego województwa, przy czym organ administracji po wydaniu zezwolenia powiadamia o tym organ właściwy dla byłej siedziby przedsiębiorstwa w celu stwierdzenia wygaśnięcia dotychczasowego zezwolenia”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W wypadkach określonych w ust. 1 stosuje się przepisy § 2—6, z tym że:

1) jeżeli spółka, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a)–c), ma siedzibę w Polsce, nie jest wymagane dołączenie do wniosku kosztorysu inwestycyjnego oraz ustalenie wysokości depozytu założycielskiego,

2) w wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d), nie jest wymagane dołączenie do wniosku kosztorysu inwestycyjnego oraz ustalenie wysokości depozytu założycielskiego,

3) w wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e), zagraniczny podmiot gospodarczy

jest obowiązany zadeklarować uzupełnienie kosztorysu inwestycyjnego do wysokości minimalnej, określonej w ustawie.”;

8) w § 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W wypadku określonym w § 11 ust. 1 pkt 3, jeżeli wnioskowana działalność należy do działalności uznanych przez Pełnomocnika Rządu za preferowane, organ administracji uwzględnia w kosztorysie inwestycyjnym posiadane już środki trwałe, przydatne do produkcji w nowej branży, nabyte za waluty wymienne lub złote pochodzące z udokumentowanej wymiany.”;

9) w § 15 w ust. 1 wyrazy „przed wydaniem decyzji o cofnięciu zezwolenia może wezwać” zastępuje się wyrazem „wzywa”.

§ 2. Zezwolenia wydane przed wejściem w życie rozporządzenia zachowują ważność do końca okresu, na który zostały wydane.

§ 3. 1. Na wniosek zagranicznego podmiotu gospodarczego posiadającego zezwolenie wydane przed wejściem w życie rozporządzenia organ administracji, który wydał zezwolenie, dostosuje jego treść do przepisów rozporządzenia.

2. Jeżeli we wniosku, o którym mowa w ust. 1, zagraniczny podmiot gospodarczy żąda dostosowania przedmiotu działalności określonej w zezwoleniu do Klasyfikacji gospodarki narodowej, które może spowodować rozszerzenie dotychczasowej działalności, wniosek taki uwzględnia się pod warunkiem:

- 1) zrealizowania nakładów inwestycyjnych określonych w dotychczasowym kosztorysie,
- 2) prowadzenia działalności w danej branży,
- 3) uzupełnienia dewizowych nakładów inwestycyjnych przyjętych w kosztorysie inwestycyjnym do wysokości minimalnej określonej w ustawie.

3. Za uzupełnienie nakładów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, uważa się dokonanie dewizowych nakładów inwestycyjnych ponad określone w kosztorysie lub zadeklarowanie dokonania takich nakładów w ustalonym terminie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

121

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 czerwca 1987 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2, art. 9 pkt 5, art. 20 ust. 2, art. 22 ust. 2, art. 26 ust. 3, art. 34 ust. 3 oraz art. 38 pkt 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Właściwość organów podatkowych w zakresie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków oraz w zakresie odraczania terminów płatności i rozkładania płatności podatku na raty

§ 1. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego są uprawnione do zaniechania w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków za każdy rok podatkowy, należnych od jednostek gospodarki uspołecznionej, jak również od osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, z tytułu łącznego zobowiązania pieniężnego w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) oraz podatków i opłat lokalnych do 200.000 zł.

§ 2. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia wojewódzkiego są uprawnione do zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków, o których mowa w § 1, należnych od:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — powyżej 200.000 zł do 600.000 zł,
- 2) osób fizycznych — powyżej 200.000 zł do 400.000 zł.

§ 3. 1. Urzędy skarbowe w zakresie ich właściwości rzeczowej są uprawnione do zaniechania ustalania w całości lub w części zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy i poboru podatków należnych od:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej — do 2.000.000 zł w zakresie podatków stanowiących dochód budżetu centralnego oraz do 1.000.000 zł w zakresie podatków stanowiących dochód budżetów terenowych,
- 2) osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — do 300.000 zł.

2. Izby skarbowe w zakresie właściwości urzędów skarbowych są uprawnione do zaniechania ustalania w całości lub w części zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy i poboru podatków należnych od:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej — powyżej 2.000.000 zł do 10.000.000 zł w zakresie podatków stanowiących dochód budżetu centralnego oraz powyżej 1.000.000 zł do 5.000.000 zł w zakresie podatków stanowiących dochód budżetów terenowych,
- 2) nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — powyżej 300.000 zł do 1.000.000 zł.